

ת"פ 60838/01/13 - מדינת ישראל נגד מוסי אל טורי

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 60838-01-13

ת"פ 39870-02-14

ת"פ 31877-06-14

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

מדינת ישראל

נ ג ד

מוסי אל טורי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - הילה עקרב

ובא כוחו עו"ד - אמוץ ממשרד בן יהודה

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצג בבית המשפט ב- 5.1.15, ב - 3 אישומים כמפורט:

גפ"מ (גז פחממני מעובה) הינו מקור אנרגיה המאופיין בתכונת התלקחות אשר בעת שיוצאת משליטה, עוצמת הפיצוץ של קילו גפ"מ שקול לפיצוץ של 2.5 ק"ג חומר נפץ, כשלגז כוח התפשטות החודר לכל פינות החלל העומד לרשותו. כל פי התקנות לא יעסוק אדם בעבודות גפ"מ ולא יספק גז אלא אם הוא בעל רישיון כחוק. כמו כן, על פי חוק החומרים המסוכנים התשנ"ג - גז דחוס או מונזל יחשב רעל ולכן מהווה חומר מסוכן.

עמוד 1

הנאשם אחסן מיכלי גפ"מ בניגוד לסטנדרט הבטיחות והתקנות וללא שקיבל רישיון, במחסן בביתו ברהט.

במועדים הרלבנטיים הנאשם קנה מיכלי גפ"מ בגודל של 48 ק"ג, הכניסם למחסן ופיצל את תכולת המיכל הגדול ל- 4 מיכלים בגודל של 12 קילו, את המיכלים הקטנים מילא באמצעות מתקן מאולתר שבנה בעצמו, הכולל משאבת ניקה חשמלית, סעפת מברזל בעלת ברזי שליטה, צינורות גומי, שני משקלים. הוא העמיד את המיכל הגדול הפוך ובאמצעות המתקן המאולתר מילא מיכל קטן שעמד על משקל עד שהגיע לקיבולת הרצויה. בהמשך עבד כמוביל, מחלק ומתקין מיכלי גפ"מ ללקוחות ללא רישיון כדין, ובמועדים הרלבנטיים לא נקט באמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחומר הלקיח והנפיץ במחסן ובחלוקה לקהל ולא פעל על פי סטנדרט הבטיחות הנדרש. לא הפריד בין מיכלי הגז הריקים ומלאים; החזיק במיכלי גפ"מ מוערמים אחד על השני וללא מגן ברז, באופן שהיה חשש סביר לפגיעה מיכנית בשסתום שעלול לגרום לדליפה; החזיק מיכלי גפ"מ בשכיבה באופן שיצר סיכון לדליפת גז ולגרימת פיצוץ; לא החזיק במטפים, גלאי אש ומערכת התזת מים. החזיק במיכלי גפ"מ ללא היתר, ללא אישור כיבוי אש וללא רישיון מטעם משרד התשתיות; החזיק מיכלי גפ"מ בצורה האמורה בסמך לעורק תחבורה ראשי ובו תנועת כלי רכב תוך סיכון המשתמשים בדרך.

בת.פ. 60838-01-13 - אישום ראשון - ב- 30.10.12 בשעה 07:45 לערך, החזיק במחסן 114 מיכלי גז פחממני מעובה (גפ"מ) גדולים ו- 31 מיכלי גפ"מ קטנים, מבלי שנקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחומר הלקיח הדורש אחסון על פי החוק כולל הקמת מחסן עזר ומחסן גפ"מ על פי מרחקי בטיחות, אופן האחסנה, אמצעי הגישה, תקני חשמל, אמצעי כיבוי אש אמצעי בטחון וכיוצ"ב (להלן: "סטנדרט הבטיחות הנדרש").

באותו מועד החזיק במסגרת עיסוקו כספק של בלוני גז פירטים, רכב טנדר טויוטה ובו 19 מיכלי גפ"מ קטנים ו- 2 גדולים, כשהמיכלים נמצאים במצב שכיבה, במושב האחורי של הרכב בניגוד לחוק, תוך שמוביל ברכב סגור, לא מאוורר, ללא אמצעי כיבוי, באופן שלגז הכלוא אין אפשרות להתנקז, דבר העלול להגביר את עוצמת הפיצוץ או הדליקה אם התרחשו, במעשים אלה עשה מעשה בחומר לקיח ונפץ בדרך נמהרת שיש בה סיכון חיי אדם, מבלי שנקט אמצעי זהירות נאותים מסכנה מסתברת הכרוכה בחומר ובלא רישיון כדין - עבירה בניגוד לסעיף 338 (א) 9 (3) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ואיסור עיסוק ללא רישיון לפי סעיף 9 ו- 25 לחוק הגז (בטיחות ורישיון) תשמ"ט - 1989 (להלן: "הוראות החיקוק").

אישום שני - ב- 4.10.10 החזיק במחסן 72 מיכלי גפ"מ גדולים ו- 80 מיכלי גפ"מ קטנים מבלי שנקט אמצעי זהירות מסכנה מסתברת ובכך עשה מעשה בחומר נפיץ בדרך נמהרת שיש בה לסכן חיי אדם, מבלי שנקט אמצעי זהירות נאותים מפני הסכנה המסתברת כאמור וללא רישיון, עבירה בניגוד להוראות החיקוק.

אישום שלישי - ב- 22.3.12 בשעה 11:30, ברהט, במסגרת עיסוקו כספק בלוני גז פירטים נהג ברכב מסוג טנדר טויוטה אחר, כשברכב 15 מיכלי גפ"מ קטנים ו- 2 מיכלי גפ"מ גדולים וזאת ללא רישיון, עבירה של איסור עיסוק ללא רישיון.

ת.פ. 39870-02-14 - אישום ראשון - ב- 12.2.12 בשעה 08:20, החזיק במחסן 9 מיכלי גפ"מ גדולים ו- 29 מיכלי גפ"מ קטנים מבלי שנקט אמצעי זהירות מסכנה מסתברת הכרוכה בחומר לקיח ונפיץ כמפורט.

עוד במועד הנ"ל, במסגרת עיסוקו כספק בלוני גז פרטי, החזיק ברכב סטרואן אחר, מיכלי גפ"מ קטנים ומיכל גפ"מ גדולים שחלקם במצב שכיבה, במושב האחורי של הרכב בניגוד לחוק, ובכך עשה מעשה בחומר נפיץ בדרך נמהרת שיש בה לסכן חיי אדם, מבלי שנקט אמצעי זהירות נאותים מפני הסכנה המסתברת כאמור וללא רישיון, עבירה בניגוד להוראות החיקוק.

אישום שני - בתאריך 14.11.13, בשעה 18:50 נצפה הנאשם נוהג במשאית סגורה, יוצא ממתקן מילוי גז של חב' גל ברמת חובב, מבלי שבידו היתר להובלת חומרים מסוכנים. בשעה 19:45 נעצר בכביש 40 לכיוון צפון שמוביל במשאית מספר מיכל גפ"מ גדולים ומספר נוסף של מיכלי גפ"מ קטנים של חברות זרות, סה"כ 2,512 ק"ג גפ"מ, כאשר חלק מהמיכלים במצב שכיבה בניגוד לחוק. הוא החזיק במסגרת עיסוקו כספק בלוני גז פרטי, מיכלי גפ"מ, לצורך מכירתם, מבלי שנקט אמצעי זהירות, מסכנה מסתברת הכרוכה בחומר לקיח ונפיץ.

עוד באותו מועד, במסגרת עיסוקו, הוביל במשאית מיכלי גפ"מ במצב שכיבה, במושב האחורי של הרכב, בניגוד סטנדרט הבטיחות הנדרש וזאת ברכב סגור, לא מאוורר, ללא אמצעי כיבוי מתאימים, באופן שלגז הכלוא אין אפשרות להתנקז, דבר העלול להגביר את עוצמת הפיצוץ או הדליקה, אם יתרחשו, בכך עשה מעשה בחומר נפיץ בדרך נמהרת שיש בה לסכן חיי אדם, מבלי שנקט אמצעי זהירות נאותים מפני הסכנה המסתברת כאמור וללא רישיון, עבירה בניגוד להוראות החיקוק.

ת.פ. 31877-06-14 - בתאריך 3.2.14 שוחרר הנאשם על ידי כב' השופט עידו כפכפי בתנאים של מעצר בית מוחלט ברהט, ערבות עצמית, הפקדה במזומן, ערבות צד ג' ואיסור עבודות בתחום הגז. בהמשך התנאים הוקלו והותרה יציאתו בימים א', ג', ה' בין השעות 8:00 ל- 14:00.

ב- 10.6.14, בשעה 7:35 הפר הנאשם החלטת השחרור, בכך שלא שהה בכתובת של מעצר הבית אלא אצל שכנו יוסף אלטורי וזאת לצורך שאילת רכב סיאט למטרת עיסוק בגז. בהמשך בשעה 11:15 דקות, ברהט, הפר שוב הוראה חוקית בכך שהחזיק במסגרת עיסוקו כספק בלוני גז פירטים, ברכב, 3 מיכלי גפ"מ במשקל של 12 ק"ג כל אחד ומיכל גפ"מ אחד במשקל 48 ק"ג. אחד מהם במצב שכיבה במושב האחורי בניגוד לסטנדרט הבטיחות הנדרש. הוא הוביל את המיכלים לרכב סגור ללא היתר, ללא אוורור לא אמצעי כיבוי, באופן שלגז הכלוא אין אפשרות להתנקז, דבר העלול להגביר את עוצמת הפיצוץ עם התרחשו, בכך עשה מעשה בחומר נפיץ בדרך נמהרת שיש בה לסכן חיי אדם, מבלי שנקט אמצעי זהירות נאותים מפני הסכנה המסתברת כאמור וללא רישיון, עבירה בניגוד להוראות החיקוק וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית.

לנאשם שתי הרשעות קודמות, האחת מיום 15.11.11 עבירה של איום, בגינה בית משפט הסתפק בהתחייבות בלבד, והשניה מיום 12.9.12, העסקת תושב זר בגינה נדון למאסר מותנה וקנס.

על פי הסדר הטיעון באי כח הצדדים עותרים במשותף ל- 15 חודשי מאסר, התובע עותר לקנס כספי גבוה ופסילה מלנהוג בעוד בשתי נקודות אלה טיעוני הסניגור חופשיים, וכן מאסר מותנה בהסכמה.

התביעה עותרת למתחם עונשי בגין כל אחד מהאישומים של 6 - 12 חודשי מאסר, כשבגין איסור עיסוק בלבד המתחם בין 3 - 6 חודשי מאסר, ובגין כל אחד מן העבירות המתחם בגין כל אישום ינוע בין 9 - 15 חודשים. למרות זאת לטענתם הסכימו להחפיף המאסרים בהתחשב בהודאתו, החיסכון בזמן שיפוטי, העובדה שבחר "לנקות שולחן", בשל נסיבותיו האישיות והעובדה שמדובר במאסר ראשון אותו ישא, לכן סברו כי יש מקום ל- 18 חודשי מאסר. הסניגור הציג העובדה שלנאשם 8 ילדים, שניים מתוכם קטינים, לכן הסכימו להפחית ב- 3 חודשים ולעתור 15 חודשים במשותף.

התביעה סבורה שמדובר בהסדר מאוזן, המגלם את חומרת העבירות ונסיבותיו האישיות, אולם עותרים לקנס גבוה לאור העובדה שביצע העבירות במהלך השנים 2010 - 2013 וכי בחר בדרך זו כעיסוק ופרנסה עיקרית. הוא החזיק במחסן בביתו כמויות גדולות של מיכלי גז וגם בכלי רכב, והמשיך בכך גם לאחר ששוחרר בתנאי מעצר בית.

באשר לרישיון הנהיגה, הואיל וביצע העבירות אגב שימוש ברכב עותר התובע לפסילה בפועל ופסילה מותנית.

התביעה מפנה לרע"פ 13-04-25432 (חיפה) אובק גז בע"מ ויעקב גבאי נ' מדינת ישראל. באותו עניין המערערים הורשעו בעבירות של מילוי והובלה של מיכלי גז, 104 עבירות של מילוי מיכלי גז וכן הורשעו בעבירות בניגוד לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים והושת עליהם קנס בסך של 50,000 ₪ ועל המערער עונש של מאסר מותנה של 3 חודשים.

נטען כי בשנת 2012 חל שינוי במדיניות התביעה. השינוי במדיניות היה 3 שנים לאחר ביצוע העבירות באותו עניין. בעבר התייחסו למספר אירועים כאל עבירה אחת ולא כאל מספר עבירות כפי שנעשה באותו מקרה ורק בשל כך התקבל הערעור והתייחסו לכל העבירות כאל עבירה אחת שדינה הקנס המירבי שהיה נהוג באותה עת בסך של 2800 ₪.

כמו כן, הפנתה התביעה למספר פסקי דין של בית משפט שלום:

ת.פ. 13-09-37089 (תל-אביב). בהסכמה נגזר דינו ל- 11 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס וכלי הרכב חולטו וזאת ב- 4 אישומים שעניינם הפרת הוראה חוקית ומעשי פזיזות ורשלנות בהתייחס לעיסוק בשינוע מיכלי גז בניגוד לחוק.

כמו כן, הפנה לת.פ. 11-09-1543, מדינת ישראל גורזאת: שני אישומים, האחד כלל 3 אישומים, בכל אישום שתי עבירות: שימוש פחזני בחומר דליק וניהול עסק ללא רישיון. האישום השני יחס לו עבירה של הכשלת שוטר. הצדדים גיבשו הסדר שלא כלל הסכמה עונשית. התסקיר הצביע על אדם המנהל אורח חיים בעייתי, המבטא עמדה קורבנית מיתמם, אישיות ילדותית הרסנית ולמרות זאת המליצו על מאסר בעבודות שירות. התביעה עתרה למאסר מאחורי סורג ובריוח לתקופה ארוכה. ביתה משפט התייחס אף הוא לשינוי במדיניות הענישה וכי ראוי כי מעשים חמורים אלה יובילו לענישה מחמירה, אך סבר כי לא ראוי ששינוי במדיניות הענישה תעשה בבת אחת ללא אזהרה מוקדמת ותכלול עונש חמור בהרבה. בית משפט סבר שדרך הביניים היא הנכונה והראויה באופן ששינוי במדיניות הענישה תהיה מתונה ומידתית ולא במעבר חד - ולכן הסתפק במאסר של 6 חודשים בעבודות שירות, מאסר מותנה של 8 חודשים וקנס כספי בסך של 2500 ₪.

כמו כן ת.פ. 12-01-24476 (תל-אביב). 4 אישומים, בשתי עבירות של רשלנות בחומר דליק, עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב ושתי עבירות של איסור עיסוק ללא רישיון. בית המשפט התייחס אף הוא לשינוי במדיניות הענישה שבעבר

היה קנס מינהלי בלבד אל מול מאסר בפועל לתקופה ארוכה. בסופו של יום גזר דינו ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 4000 ₪.

בת.פ. 16377-07-11 (ירושלים), מדינת ישראל נ' עבד אלרחמן, הנאשם הורשע על פי הודאתו בשימוש פחזני בחומר דליק : 5 מיכלי גפ"מ, שניים במשקל של 48 ק"ג וכל אחד ו- 3 במשקל של 12 ק"ג, בתוך משאית סגורה, ללא אוורור, מערכת כיבוי אש, הקפדה על תקינות ושלמות המיכלים. המדינה עתרה ל- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות וטיעוני הנאשם היו פתוחים.

בית המשפט התייחס למתחם העונשי ההולם הנע בין מאסר מותנה לקנס משמעותי ועד חודשי מאסר בפועל. בית משפט הסתפק בחודשיים מאסר על תנאי, 150 שעות של"צ, קנס בסך של 10,000 ₪.

במקרה שבפני הנאשם החזיק סה"כ במחסנים שבסמוך לביתו ברהט, כ- 200 מיכלי גפ"מ גדולים ומעל 100 בלוני גפ"מ קטנים, וב- 4 כלי רכב שונים הוביל מעל 3,000 ק"ג גפ"מ, ללא אוורור ובעת שחלק מן הבלונים במצב שכיבה.

אף שבעבר המדיניות הייתה מקלה, עקב אירועים טרגיים שאירעו בשנים האחרונות בהם אירעו התפוצצויות בבתי מגורים ובכלי רכב, וקופחו חיים של אזרחים תמימים, שונתה מדיניות האכיפה והמדיניות העונשית. התופעה החמורה של עיסוק פיראטי בגז הפכה לתופעה חמורה והמחיר המשולם בגינה הוא בחיי אדם. אין ספק, כי המדיניות שהייתה קיימת בעבר לא היה בה משום הרתעה ולא היה בה ליתן ביטוי לערכים המוגנים.

הערך החברתי המוגן הראשון במעלה הינו שמירה על בטחון הציבור, שלומו ובריאותו, כלומר שיקולי בטיחות וקדושת ערך החיים. ללא ספק, מדובר בעבירות חמורות: הנאשם החזיק בכמות גדולה של גפ"מ, הן במחסן והן בכלי רכב, תוך שיצר סכנה לפיצוץ, שאם יתרחש, יהיה קטלני ויגרום למותם של רבים. למרבה המזל, מדובר בפוטנציאל שלא התממש, אך בכך אין כדי להפחית מחומרת העבירות.

מדובר בעבירות שהמניע להם הוא כלכלי טהור. מדובר בפעילות עסקית בלתי חוקית שנמשכה מספר שנים. אפילו אם לא הייתה לנאשם כוונה של ממש לפגוע באנשים או לסכן חיים, ברור כי מי שעוסק בחומרים מסוכנים חייב לנקוט באמצעי זהירות ולא להסתפק ב"תפיסת הסמוך" שהיא אם כל חטאת, אדישות ועצימת עיניים היוצרת סיכון לא רק לו עצמו ולעובדים עמו, אלא לכל מי שימצא בסביבת בלוני הגז, בין בסמוך לביתו, בין בסמוך לכלי הרכב, בהיותם משתמשים בדרך.

המתחם העונשי ההולם אמור לקחת בחשבון הצורך להרתיע אחרים העוסקים בתחום זה, למנוע מאנשים ליצור מצבי סיכון תוך העדפת האינטרס הפרטי על אינטרס הכלל, למנוע מאנשים לחסוך בעלויות הדרושות כדי לעמוד בתקנות בטיחות מינימאליות, ולהעביר מסר חד וברור כי מי שמזלזל בחיי אדם לא תהיה התחשבות בו.

לטעמי, בנסיבות אלה, בגין כל אחד מן האישומים בהם הודה, לכשמדובר בכמות גדולה של מיכלי גפ"מ, העונש הראוי הוא מאסר שינוע בין 6 - 12 חודשים יחד עם רכיבים הרתעתיים, ובעיקר קנסות גבוהים שיעבירו מסר כי מי שמסכן חיי אדם למען בצע כסף סופו שישלם מכיסו לקופת הציבור. מהאמור עולה שהמתחם העונשי הראוי בגין 6 אישומים שבהם

הודה והורשע לא היה אמור להיות פחות מ- 36 חודשי מאסר ומכאן, ההסדר מקל עם הנאשם עד מאוד.

באשר לקנס הכספי: מתברר כי הנאשם שוחרר כבר במסגרת הדין במ"י 14-02-26324 בהסכמת המשטרה למעצר בית, ערבויות, איסור ליצור קשר עם המעורבים האחרים והפקדה במזומן בסך של 10,000 ₪. הותר לו להפקיד 10,000 ₪ עד למחרת בשעה 10:00.

התנאים המגבילים הוארכו בהמשך במסגרת המ"ת על ידי כב' השופט כפכפי.

עד היום הנאשם לא הפקיד, ולו שקל אחד על חשבון 10,000 ₪ פקדון כפי שהורה בית המשפט.

צר לי שהמשטרה לא בודקת דברים אלו ולא הביאה זאת לתשומת לב בית המשפט על מנת שיוצא צו למעצרו בגין הפרת תנאי השחרור. יתכן והתעלמות זו מאי עמידה בתנאי השחרור, היא שהובילה בהמשך להפרה בוטה יותר של התנאים המגבילים תוך סיכון חיי אדם. אם אינני ממצה הדין ומטילה קנס גבוה מאוד, הרי זה אך ורק משום שמדובר באב ל- 8 ילדים שיגזר דינו למאסר.

כמו כן, הואיל ועשה שימוש במספר כלי רכב תוך שנהג בהם והוביל בלוני גז, במצב שבו יצר שוב ושוב פוטנציאל של סיכון חיי אדם, מן הראוי שיפסל.

אני גוזרת על הנאשם העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור.
2. אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בניגוד לסעיף 338 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.
3. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של הפרת הוראה חוקית, נהיגה בהיותו פסול ואיסור עיסוק ללא רישיון.
4. קנס בסך 10,000 ₪, או 150 ימי מאסר תמורתו. מסכום זה ינוכה הסכום שהופקד על פי צווי ההבאה בסך של 2,500 ₪ והיתרה תשולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10.7.15.
- אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ותובא בפני פקודת מאסר לחתימה.
5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 20,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים במצטבר.

עמוד 6

6. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים.

הפסילה תחל מיום שחרורו מהכלא ואם לא יפקיד רשיונו, אף שיהיה פסול, לא תחושב תקופת הפסילה.

בית משפט מבהיר לו חומרת העבירה של נהיגה בפסילה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ' שבט תשע"ה, 09/02/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

המוצגים יושמדו/יחולטו על פי ערכם.

ניתנה והודעה היום כ' שבט תשע"ה, 09/02/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה